

ЦѢНА:

За година 10 л.
" 6 мѣсеца 5 л.
" въ сградего за година 15 л.

Абонамента въ прѣдплата.

Цѣна за обявленията:

На 4 стр. за единъ редъ . . . 15 ст.
" 1 стр. " " " 1 л.—
" другитъ стр. " — 50 ст.

Единъ брой 20 ст.

ЧЕРНО МОРЕ

ИЗЛИЗА ЗА СЕГА САМО ВЪ ЧЕТВЪРЪКЪ.

Пари, писма
и други рѣжониси се испращатъ
до Редакторъ-Издателя.
Домъ Бобчевскій № 335
Сръбцу Градската градина.
Неплатени писма не се
приематъ.
Неупотрѣбенитъ рѣжониси
се връщатъ, ако се платятъ
пощенскитъ разходи.
Редакцията не отговаря за
сдържането на публикуван-
итъ дописки.
Единъ брой 20 ст.

Редакторъ-Издатель П. Бобчевскій.

ПРОГРАММА

за

Тържественното посрѣщане на НЕГОВО Ц. ВИСОЧЕСТВО
Българскій Князь
ФЕРДИНАНДЪ I-й.

1-о) НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО днесъ въ 6 ч. 45 м. послѣ пладнѣ (споредъ градскій часовникъ) ще пристигне отъ Руссе въ Варна и ще благоволи да се установи въ Двореца въ Сандрово.

2-о) На Варненската гара НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО ще бѣде посрѣщанъ отъ Варненскій Окр. Управителъ, отъ Коменданта на гр. Варна съ почетенъ рапортъ, отъ Духовенствата на всички вѣроисповѣдания въ гр. Варна, во главѣ Негово Високопрѣосвященство Варненско-Прѣславскій Митрополитъ Г-нъ Симеонъ, Градско-общинскій Кметъ съ Общинскій Сѣвътъ, чиновницѣтъ, гражданитъ, гражданкитъ и пр. Градско-Общинскій Кметъ ще привѣтствува отъ страна на града Августѣйскій Гостъ и ще Му поднесе хлѣбъ и солъ, и нѣкои отъ дамитъ ще поднесатъ на Господаря по единъ букетъ.

На гарата ще има почетенъ караулъ.

3-о) По пътя отъ гарата къмъ града ще бѣждатъ наредени въ инталеръ войскитъ отъ мѣстнѣй гарнизонъ.

4-о) При триумфалната арка при Съборната църква ще бѣждатъ Църковно-училищнитъ настоятелства, прѣдставителитъ на разнитъ дружества и синафи, гражданитъ, гражданкитъ и проч.

5-о) Изъ пътя отъ града до Сандрово НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО ще бѣде прѣдпиествуванъ отъ Варненскій Градскій Началникъ на конь съ единъ взводъ конни стражари и отъ собственнѣй на НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО конвой, а ще се съпровожда отъ свитата Си, Военнѣй комендантъ, окр. Управителъ и Градско-Общинскій Кметъ.

6-о) Града ще бѣде украсенъ и обкиченъ съ флагове, а вечерята — освѣтленъ.

г. Варна, 4 Августъ 1891 година.

Варненскій Окр. Управителъ: ДРАСОВЪ

Посрѣщането на Н. Ц. Височество, Княза.

На 4-й того по 7 часа вечеръ Негово Ц. Височество пристигна на тукашната гара съ особенъ тренъ и се посрѣщна отъ г. Окр. Управителъ, Программата на тържественното това посрѣщане и на обязательнитъ церемонии даваме тука на първо мѣсто. Имаме да добавимъ съ удоволствие, че гарата бѣше вѣщана отъ привѣтствователи, граждани и гражданки. Въ прѣме минаването Му прѣзъ града, който бѣше прѣвѣскодно освѣтленъ и украсенъ съ знамена, хвѣрляхъ се безброй, фейерверки и поздравленята съ „урра!“ гърмѣхъ отвѣдѣ.

Негово Ц. Височество се придружаваше отъ свитата Си и отъ Министритъ г. г. Грековъ и Подполковникъ Саввовъ. Г. Стамболовъ, Премьера, казватъ, се върнѣлъ въ Гърново слѣдъ посрѣщането въ Руссе.

Негово Ц. Височество се установи въ двореца си въ Сандрово.

ПОЛИТИЧЕСКІЙ ПРѢГЛѢДЪ.

Россия. Многошумното съ политическа цѣль посѣщение на Френската Ескадра въ Кронштадтъ, Петербургъ и Москва се свърши. Какво излѣзе отъ това посѣщение — не е положително извѣстно никѣдѣ, освѣтъ, разбира се, въ дѣйствующитъ държави, а всички вѣстници сѣ пълни съ всевъзможни тълкувания до толкова, щото неможе да се направя на тѣхъ резюме. Главното, единъ мислѣтъ, че се подписа съюзъ между Франция и Россия; други — че любезността, интимността имъ е дошла вече до тамъ, щото не мислимо е да не може да стане помежду имъ съюзъ, само че не станѣлъ още, а ще стане въ нужда, трети — че не е възможенъ между тѣхъ съюзъ, защото принципитъ имъ се расходѣтъ и пр.

Споредъ насъ, едно нѣщо неможе да се оспорва и то е, че Франция и Россия сѣ принуждаватъ да се побратимаватъ, попричина на тройния сръдне-Европейскій съюзъ, за да могатъ все пакъ да поддържатъ своитъ претенции и интереси, но, при все туй, тѣмъ не е желателно да стане това, защото, иначе,

съюза трѣбваше да бѣде до сега свършенъ фактъ. Френско-Русскитъ „любезности“ сѣ, споредъ насъ, шамарма.

* * *

Сръбскій Кралъ е билъ прѣдмѣтъ на Царскѣ-любезности въ Петербургъ, но неможе да се каже, че и цѣльта на пътуването е постигната. Ако се глѣда повѣдението на Сръбското правителство, чрѣзъ органитъ му, и повѣдението на Краля имъ или, по-право, на регентитъ, ще трѣбва неминуемо да се заключи, че не до тамъ сѣ уредени и осигурени отношенята между Сърби и Россия.

Въ послѣднѣе прѣме тамъ, въ Петербургъ, Сръбскій Кралъ е отказалъ да даде ауденция на българскитъ емигранти, които Россия храни и милва въ земия си. Ако Сръбскій Кралъ би желалъ да угоди на Русскій Царъ, който приемаше официално Драгана Цанкова, трѣбваше безусловно да приеме емигрантитъ, като и добави, че *свѣтлина България, тая заблудена овца* . . .

Сръбскій Кралъ билъ испратенъ не тъй, както е билъ посрѣщанъ: посрѣщането станѣ отъ венчкия августѣйскій домъ, а испращането — само отъ Царя и великитъ Князѣе.

* * *

Австрия Въ Ишль Сръбскій Кралъ е билъ сухичко посрѣщанъ и *това самъ той сѣ желалъ*. — Той стигналъ онзи день въ Парижъ, гдѣто се намѣрилъ Прѣдсѣдателя на Републиката, г. Карно.

* * *

Дания. Европейскитъ вѣстници разнасятъ повинна, че Дания щѣла да влѣзе въ съюзъ между Франция и Россия, та щѣло да стане *вторий троенъ съюзъ*.

Какво да правимъ ?

„Россия ще вѣстни въ владѣние на всичко, което може, и Австрия е длжна да направя всичко, за да не ни остави да се ползуваме сами.“

Потемкинъ — 1783 г.

„Ако русскитъ иматъ пушкѣ за опора по дѣния брѣгъ на Дунавъ, азъ считамъ това равносильно съ завоеванието на Цариградъ. Риската Дунавъ прѣдставлява голѣмо прѣпятствие, прѣминуването ѣ е задържало руското орѣжие, но като прѣскочитъ на дѣния брѣгъ, тѣ ще иматъ възможность да разсипатъ Турската Империя.“

Наполеонъ I — 1810 г.

Продължение.

Английскій прѣдставителъ се оттеглилъ отъ конференцията съ заплашване за бѣдѣщето си повѣденне, ако Россия има намѣрение да воюва съ Турция и сѣвѣтвалъ да се отложи сѣвѣщането. Конференцията се ограничила да пита Портата, ще приеме ли посрѣдничеството на държавитъ, и Австрия, недоволна отъ такова рѣшенне, сполучила да убѣди Турция да се откаже отъ посрѣдничество. По-нататѣкъ, и Франция се замѣскала въ спора, турцитъ починали да поражаватъ въстаницитъ и, надъ всичко това, Царъ Александъръ I-й умрѣлъ. На 4 Априлий 1826 год. Россия и Англия се съгласили да взематъ върху себе си Гръцко-Турската распра върху слѣдующитъ точки: върховно владичество на Портата; опрѣдѣленне на умѣренъ

на данъ; оцѣнение на турските владѣния въ Морея и островитѣ и прѣдаването имъ на турцитѣ сръщу заплащане; независимо управление, свобода на търговията и религията и избирание на администрация изключително отъ гърци. Австрия отговорила на този договоръ съ съгласие, но възстанала противъ всѣко негово насилствено изпълнение. Къмъ договора се присъединила и Франция и подала нота на Портата, съ задължение да отговори въ 14 дни, а Портата отговорила, че не слѣдъ 14 дни, но и слѣдъ 14 години нѣма да отговори на исканията за възстановитѣ гърци. Тритѣ съюзни сили се обѣрижали къмъ Пруссия и Австрия, но и тѣмъ Портата отговорила, че никога нѣма да отговори на колективната нота. Дълго време съ се водили прѣговори върху изпълнението на договора, но, освѣтъ Россия, ни една друга държава не е желала да се вмѣси въ война съ Турция. Австрийското Правителство по това време е писало въ Лондонъ слѣдующето циркулярно: „Възвръщането на бившето до възстането положение сега вече е не възможно, тъй като гърцитѣ, благоприятствувани отъ географическото си положение и прѣвходството на морската си сила, могатъ да се защищаватъ съ успѣхъ. Затова, ново политическо устройство съставлява необходимо условие за успокоението на страната; всички прѣдшествующи успѣхи на съюзнитѣ държави останали безполезни и слѣдва да се търсятъ нови комбинации. Гърцитѣ се стрѣмятъ къмъ пълна независимост, на която държава нѣма да сега се противишъ, но въ живота на човѣка се явяватъ такива минути, когато най-упорната воля и справедливото съпротивление сѣ длъжни да отсѣпятъ на желаната необходимост. Случва се, щото най-вѣднитѣ по своето происхождение революции иматъ успѣхъ и най-строгитѣ, безукоризненитѣ правителства встъпватъ въ близки сношения съ политикитѣ на прѣстола. Прѣдложението, да се признае Гърция за независима, заключава въ себе си извѣстни ползи; то ще произведе впечатлѣние на Портата и въ сѣщето време, ще отстрани грозницата опасност, като прѣдупрѣди убийствената война. Само слѣдва по-скоро да се дойде до споразумѣние относительно границитѣ на мѣстноститѣ, за които ще е дума; азъ мисля, да се ограничи съ Морея и нѣкои острови“. — Руския Царь отговорилъ, че се държи свято за договора и ще бѣде най-горѣщия партизанинъ на свѣщенния съюзъ (отъ 4 Априлий за три Гърции — Р). „Азъ повтарямъ“, прибавилъ той, „че не съчувствамъ на гърцитѣ и не навивдамъ ги, ако и да ми сѣднѣтъ; азъ ги считамъ за подданици, открито възмутени отъ законния си Господарь, и не искамъ тѣхното освобождение; би било пагубенъ примѣръ за другитѣ, ако имъ се удаде да се освободятъ“. Продължава по-нататъкъ, да изражава увѣ-

ренията си въ мирно настроение и готовност да изслуша мирнитѣ прѣдложения за изравненето на тоя въпросъ. — Нѣ при всички тѣ тия увѣрениа, Руския Царь, на 14 Априлий 1828 год., издалъ манифестъ за война и войскитѣ му прѣмисли прутъ за изпълнение договора по гърцитѣ искания! Австрия, за да избави остаткитѣ на Турската империя, слѣдъ независимостта на Гърция, се втурнала да разглоби тройственитѣ съюзъ, имѣющъ сила и значение само върху гърцката независимост, и когато русекитѣ войски достигнали до Адрианополъ сполучило се да се сѣтже миръ, съ който се давали Дунавекитѣ устия съ островитѣ имъ на Россия, а до исплащането на военнитѣ разходи русекитѣ войски да стоитъ въ Силистра, Влахия и Молдова. . . . Тия войски сѣ излѣзли отъ тия мѣста слѣдъ една година, по настояването на Австрия, Англия и Франция.

Слѣдъ 2—3 години отъ туй, появило се сериозно съпротивление отъ Египетския паша сръщу Портата, на която се отхвърляло владѣнството надъ Египетъ. Россия въ тоя споръ е показала съдѣйствие на Портата противъ пашата, защото е имала страхъ, че послѣдния търси случай да се провъзгласи за Султанъ въ Цариградъ, а тогава Турция нѣла да придобие нови сили и новъ животъ. Къмъ политиката на Россия сѣ присъединили Англия, Австрия и, донедѣ, Франция само съ това условие, че никакво общо участие въ спора да не приематъ. Когато Турция поискала поддръжка отъ Англия и тѣзи отказала, Россия дала съдѣйствие съ своя флотъ въ Босфора и 25 хиляди души войска вкаралъ пакъ въ Влахия и Молдова. — Държавитѣ, възмутени отъ това повѣдение на Россия, искали сѣ отъ Портата, чрезъ Франция, да махне Россия отъ Дарданелитѣ. Но, ако и да станало това, между Турция и Россия се навѣршилъ единъ договоръ (1833 г.), цѣлата на който билъ поддръжането на мира и дружески отношения между двѣтѣ империи, а секретни пунктове: Россия да помага съ войска на Турция по границитѣ ѝ и Дарданели да бѣде закритъ за Европа. — Въ това време русекитѣ войски занимавали все още Влахия, Молдова и Силистра и държавитѣ сѣ завзели и едвамъ на 1835 година сѣ излѣзли войскитѣ, на основание на новъ върху това договоръ за исплащане разходи и признаване Влахия и Молдова за независими, тъй щото тамъ да нѣма турски войски. Пакъ се е явила слѣдъ туй полемиката за раздѣленето на Турция и прѣдложенията за бѣдѣщето сѣ били такива: Россия прѣдлагала, да се основе на мѣстото на Турция Гръцка Империя, защото турцитѣ сѣ отнели тия земи отъ гърци. А Австрия прѣдлагала, да се основатъ Княжества: Молдова, Влахия, Босна, България и Албания. Християнскитѣ населенія да се управляватъ отъ християнски господари, а мухамеданитѣ — отъ ханове. Комуто и да падне Цариградъ, да

нѣма право да бѣде Императоръ. Паскоро станало свикдане между Руския и Австрийскій Монархъ, Николай и Францъ-Йосифъ, и тукъ сѣ споразумѣли окончателно така да назватъ съ всички сѣдѣства, съ които разполагатъ, цѣлостта на Турция подъ настоящата ѝ династия, като ще противодѣйствуватъ взаимно на всѣкакви планове, които сѣ докарвали независимостта на повелителитѣ и правовѣрнитѣ. А въ тайни пунктове, въ сѣщето споразумѣние, било се рѣшило, щото да противодѣйствуватъ, за да не се распространи авторитетъ на Египетския паша върху Египетскитѣ владѣния на Турция и, ако при всички успѣхи да се запази, Турция падне, тогава договорющитѣ се страни ще се държатъ въ пълно съгласие и солидарност въ всички, които се касе до новия рѣдъ, вмѣсто настоящия.

Така, съ тоя договоръ, е вѣрвѣла настоящата политика около 20 години, до Кримската война. При все това, Руския царъ постоянно е говорилъ и обмислялъ върху бѣдѣщето на Турция, върху несъстоятелността ѝ прѣдъ видъ на многото елементи, служащи за разлагането на тѣзи турска държава, а, като глѣдалъ, че Англия твърдѣ много е заинтересувана въ источнитѣ работи, сполучилъ е да се сблизитъ съ нея върху сѣщитѣ основни каквито е ималъ въ договора съ Австрия. Въ 1844 г. Царь Николай ходилъ за тая цѣль въ Лондонъ и говорилъ: „Турция е умирающъ човѣкъ; можемъ да се стараемъ за животъ, но тя ще умрѣ. Азъ не желая наследство отъ нея, но и не ще позволя да се ползува другъ. Подъ тия думи разбиралъ Франция, която кроила планове въ Африка и Сръбиземното море. А Руския мемоаръ е съдържалъ: „Россия и Англия иматъ сериозенъ интересъ въ запазването на независимостта и цѣлостта на Турската империя. Съ такъва цѣль слѣдва да се остави тя на покойствие, безъ да се дръжи съ дипломатически сѣлѣтти и да се вмѣсва въ вѣтрѣнитѣ ѝ работи. Но не трѣба да се пенуска изъ прѣдъ видъ, че Портата стрѣмъ постоянно за да се отклони отъ задѣжениа, които прие по договоритѣ съ дѣлжавитѣ. Тя мисли да вѣрши това безмякано, като се остава на взаимното недоверие държавитѣ. Затуй въ нашия интересъ е да дадемъ да почувствува заблуждението си. Дръга причина на бъркотинитѣ се явява трудността, да се съгласитъ законитѣ на мусульманството съ интереситѣ на Християнскитѣ народности. Затова трѣбва да се докаже на Портата, че тя може да се надѣва на дружба поддръжка отъ държавитѣ, само като иска кротостъ и търпѣние за своитѣ християнски подданици. Ако всички държави се дѣлжатъ съ тая система, има надѣжда за усмѣхъ. Нѣ не бива, всенакъ, да се крие, колко елементи съдържа тая държава, които служатъ за разпадането ѝ. Непрѣдвидени събития могатъ да го ускорятъ и европейскитѣ каменети не ще бѣдѣтъ въ сила да въспрѣмятъ

ПОДЛИСТНИКЪ

СТРОШЕНАТА ЦИГУЛКА.

Разказъ

отъ Е. Г. Власова (Графиня Гендрикова.)

(Прѣводъ.)

(Продължение).

— Да, вий тука неможете да напрѣднете въ музиката — му говоряхме ний, съ мъжа ми. — Вий нѣма да чуеете никого, който да може да ви служи за примѣръ, а туй значи много. Да имате тука съперници, вий бихте свирили хиляди пкти по-добрѣ, защото вий сте самолюбиви, вамъ не ще се иска да отстъпите другиму първенството. Гдѣ е оная слава, за която сте си мечтали? Кой ще ви оцѣни тука? Кой ще разбере? Да пообиколи човѣкъ изъ Сибиръ, да даде мимоходомъ нѣколко концерта, да покаже на нашето общество, какво нѣщо е сѣщинското искусство — това още струва си, но да се задрѣсти въ такъ осамотена земя, да дава уроци, да живѣе тука вѣчно — не, не, това е зла участъ и не за туй вий сте се учили толкова години, не затуй вий обичате и се покланяте на музиката! Не, идете

и колкото по-скоро — толкова по-добрѣ. Далечъ отъ нашата сръда, която зарждава всѣкакви таланти! Тамъ, гдѣто още може човѣкъ да се понаучи, гдѣто чака истинското оцѣнение и слава!

Азъ много му говоряхъ на тѣзи тема и той все ме слушаше, но, най-накрая, се расплака. Азъ се уплашихъ.

— Ами вий? — чухъ азъ изведишъ.

— Какво азъ? . . .

— Да си отидѣ, значи, пакъ самъ да бѣдѣ . . . Азъ нѣмамъ никого . . . Само вий . . . азъ само васъ обичамъ на този свѣтъ! — и той пакъ заплака

— Какво сте дѣте вий още! — скърбно му казахъ азъ, а въ душата си много ми бѣше приятно, че можакъ да говорѣ съ кого да е, като по опитна, като по-голяма, И баба ми и Владю, го и слѣдъ женидбата ми все ме считахъ за дѣте, а съ Звѣрева азъ чувствавахъ себеси по-голяма отъ него, макаръ и да бѣхъ шестъ години по-млада.

— Най-послѣ, защо тъй рано сте починали да се съкрушавате? Знаете, че още нѣма да ходите, а до тогава ще успѣете да се влюбите — ето, глѣдайте какъ Иванова обикала за васъ . . . влюбете се въ нея! Само глѣдайте, да не се жените, защото тогавъ ще пропадне вашата музика: жената не ще ви поз-

воли да свирите гамма по цѣли часове! — негуе се съ него. Но той бѣше неутѣшимъ.

— Азъ никога нѣма да се влюбѣ! — скръбно отговори той. Вий сте най-добрата отъ всички свѣта, Марія Василевна!

Азъ се засмѣхъ. Въ туй време влѣзе въ ста Владю и ний млъкнахме.

— Звѣревъ, искате ли да направимъ единъ концертъ? — се обѣрижъ той къмъ Анатолия. Оказа че Владю не на шега намислилъ да испрати Звѣва отъ Сибиръ и вече отдавна, безъ ний да знае, се погрижилъ за концерта въ негова полза. Това сѣше хубава мисль. Мнозина отъ нашитѣ познати прѣмахъ живо участие въ младия цигуларъ и затуй жеше да се има надѣжда за добръ сборъ. Цѣлата черъ си биехме главата съ съставянето на програмата за концерта; ти общавахе да бѣде интересъ и голѣма, защото много любители на музиката външето общество се съгласихъ да участвува въ концерта, въ отговоръ на неговата готовностъ. всѣ да свирятъ, когато се вършеше нѣщо съ благотворителна цѣль.

И колко се вълнувахъ азъ съ тоя концертъ! азъ вземахъ участие въ него, аккомпанирахъ на Звѣрева въ негови двѣ пьесни, които той бѣше дѣлалъ да свирятъ solo. Тия пьесни бѣхъ отъ насъ пригот-

вуватъ на това; човѣческата прѣдвидливостъ не може тъй отъ рано да състави плана на всякий случай и неспособно е да се съпъщава върху случайноститѣ, които могатъ и да не се явятъ, но все пакъ опасноститѣ отъ турската катастрофа не би били тъй страшни, ако Россия и Англия съ време се условятъ. Между Россия и Австрия има вече такова съгласие въ принципитѣ, а желателно е да се присъедини къмъ тѣхъ и Англия. Россия има прѣимущества въ спъла на суша, а Англия — на море. Като дѣйствуватъ по отдѣлно, тѣ могатъ да прѣпятвуватъ на злото, но съ съединени сили могатъ да направятъ доста много добро. — Резултата на тия дипломатически прѣговори е билъ привлечението на Англия къмъ договора въ два пункта: съществуването на Турция *въ настоящия ѝ видъ* да се поддържа, до като е възможно, а кога падне, ще дѣйствуватъ съгласно.

Слѣдва.

БЪЛГАРСКО ПАРТИЗАНСТВО.

Свобода! Какво по хубаво нѣщо може да има въ свѣта? Да имашъ пълна свобода, да упражнявашъ граждански права, да защитавашъ свободно и неограничено своитѣ имуществени права, своитѣ лични права, да негълбявашъ своя дългъ къмъ родината си, и да се радвашъ, че си между ония, които са признали назначението на живота, на човѣчеството — отъ това какво по-голямо добро? Какво по-голямо добро може да бѣде, когато знаешъ, че има държави, които, управляемъ все пакъ отъ свои сънародници, са лишени почти отъ всички тия права, отъ правото да служатъ, да се кланятъ на тѣзи богини — свободата! Защо тъй — другъ въпросъ, но има. — Най-голямото блаженство на единъ народъ, като гаранция на правилното му развиване, не може да бѣде друго, освѣтъ да бѣде свободенъ, да има свободенъ изборъ на сръдствата къмъ щастieto си, било то индивидуално, било обществено.

Даде Богъ — тъй да кажемъ — и намъ, слѣдъ едно дълго и прѣдълго робство (за срамъ на нашия царъ), свободата и ний, българитѣ, въцарихме съ Търновската Конституция. Широка, обширна, неограничена свобода! Но . . . пустъ времѣна! Какво не еж въ положение да направятъ тѣ? Най-добри човѣци, най истински граждани, докарватъ да признае, че се е люто мамилъ, като е прѣдполагалъ, че навѣрно негово искрено желание ще бѣде именно ползването за отечеството му! И — прѣдставете си! — кой не е кривъ и не може да бѣде кривъ, освѣтъ само времѣната. Съобразете, кой е мислялъ (въ това покаяние), че е прѣдначаленъ или поне че може да му се падне честта да управлява, да дава гласъ рѣшающъ върху извѣстни работи, които иматъ сериозно послѣдствие? Знаемъ-си, че всички тия, които еж се явявали и се явяватъ у насъ и до сега, като свѣтила по нѣтътъ на прогреса, като мостове за прѣминуването ни отъ невѣжеството къмъ съзнанието на гражданския ни дългъ, еж били скромни български синове, неимлющи нито мисль за нѣкакви инициаторски способности по държавното управление или нѣкакви примѣрни качества по гражданствеността! Имали сме синове, родени отъ майки — българки, съ които ще се гордѣемъ въ всичкия времѣна на националното ни съществуване и които създадохъ въ насъ любовта, стрѣмленieto къмъ свобода, къмъ самостоятелностъ, къмъ народна независимостъ, но и тѣ не отидохъ тъй далечъ да мислятъ (и не трѣбваше това тогава), има ли хора, които да държатъ нѣко тѣзи сѣжна свобода? . . .

Съ Търновската Конституция ний станяхме свободни, съ граждански и политически неограничени права. И ний разбрахме, и ний поше искаме да разберемъ, че станяхме неограничено свободни, че свободата ни не е граничена въ нищо: нито даже въ лѣкни, въ измази, на н въ кракѣ, ако щете . . . ний станяхме либерали, но по-либерали н нѣ най-крайнитѣ либерали въ всичкия свѣтъ. Ова, гдѣто се казва, народна гордостъ, народна

честь, правителственъ авторитетъ, у насъ се зачиташе, неструваше прѣдъ нашия очи нито парца! Имаше — па, не е лѣжа, и има — хора, които обѣрихъ нашата свобода даже на пословична: „можешъ да се напиешъ и да биешъ кого искашъ — свободенъ си: живѣешъ въ свободна България!“ Не ни обвинявайте въ „консерваторски“ косякъ или кой знае какво друго, ний продължаваме още.

Родихъ се у насъ *партии*, коя отъ коя по-патриотическа, и съ течението на времето и събитията се прѣобразувахъ, распожсахъ се въ борби за прѣвходство, ожесточихъ се и . . . обезобразихъ се . . . Осъществилъ се изрѣчението на французина С. Delavigne: „За да се *въскитамъ*, гдѣ не *слизаме*?“

Не ни трѣбва много да си обяснимъ тона, а само да надикнемъ въ който градъ щете въ Княжеството. У насъ е имало и не е прѣстанало да има всекога двѣ крайности: тоя, който не защитава правителството *исключително по всичкитѣ му работи*, се счита за *оппозиционеръ*, било по външна, било по вътрѣшната му политика. Кждѣ пазна това взето правило? Не е ли то кривене на уста, на душа, и, слѣдователно, нечестно угодничество? У насъ има съвѣтни, умни хора, които *поддържатъ правителството*, но и не си затварятъ очитѣ *прѣдъ волни и неволни сръпки* на това послѣдното, а има други хора, които ги кръщаватъ затуй „оппозиционери“! Дай-Боже, всека опозиция да бѣде все такава! — казваме нѣкъ нше. Ако една коя да е властующа партия нека сѣднѣ, лѣкен-привърженици, тежко не тѣмъ, а на страната! Тя не е достойна за привърженици. Дѣйствително, ще има и хора, които не считатъ за грѣшки цѣкон работи, когато други ги считатъ, макаръ и да са привърженици, но да се дѣлятъ на опозиция е смѣшно, вѣдно и глупаво. Оппозиция е партията, която не одобрява *направлението* на правителството, когато нѣкъ нашата опозиция не одобрява лицата, които съставляватъ правителството; а петпиския привърженикъ на правителството е оня, който не го окуражава и, слѣдователно, развращава въ погрѣшнитѣ му работи, но му ги изказва за внимание. Това е правило въ всеко расположение помежду си общество и даже между двама приятели, а колко повече за едно правителство, на което тѣжи отговорностъ прѣдъ цѣль народъ! Дѣйствието на правителството се отразява върху интереситѣ на цѣль единъ народъ, а ако е глупаво? Или правителствата еж непогрѣшними?

Времѣната, казахме, еж причината за това извращение на нашата народна свобода. Времѣната или, по-ясно, политическото ни положение повлиа най-много и твърдѣ различно, отъ една страна, на правителството (тугъ разбираме правителство, а не партия), отъ друга — на народа, въ разшитѣ фази на това положение отъ самия си зародишъ.

Идущия нѣтъ ще се помжемъ да укажемъ, колкото можемъ вѣрно, тоя нашъ порокъ.

Разни

ОФФИЦИАЛНИ

— Слѣдъ пристиганieto Си въ Дворца въ Сандрово, Н. Ц. Височество благоволи да заповѣда на г. Окр. Управителъ да сбави чръзъ градския Кметъ Неговата срдечна благодарностъ за бѣскавото посрѣщане, отъ което е останалъ дълбоко трогнатъ.

На 5-й того Негово Ц. Височество е благоволилъ да пише на ауденция въ Дворца Сандрово Н. В. Прѣосвященство Варис-Прѣславский Митрополитъ Симеонъ.

На 6-й того (Прѣображение Господне) Негово Ц. Височество присѣтетува на богослужението въ Сѣборната Църква въ града Н. В. П. Митрополитъ Симеонъ подписа на Господаря единъ гроздъ съ поздравителни по случая думи, на които Н. Ц. Височество отеготори съ благодарителни думи.

Господаря подари 5000 лева за църквата.

Слѣдъ това Н. Ц. Височество благоволи да по-

сѣти Н. В. Прѣосвященство Варис-Прѣславский Митрополитъ Симеонъ.

Осѣля ауденцията на Н. В. П. Митрополита, тѣзи седмица никакви ауденции въ Дворца не се приематъ.

ВЪТРЕШНИ

— Съобщаватъ ни отъ Руссе, че Н. Ц. Височество благоволилъ да произведе, между другитѣ, и Всенний Министръ г. Манора Савовъ въ Подполковникъ, Началника на Генералия Щабъ г. Подполковникъ Петрова въ Полковникъ, Руссенския Бригиденъ Командиръ г. Манора Драдаревски — въ Подполковникъ и много Полкови Командири Манори — въ подполковници.

— Научаваме се, че Н. Ц. Височество, създавъ на 2-й Августа новъ орденъ: „народенъ орденъ за гражданска заслуга“.

— Негово Ц. Височество въ гр. Руссе на единъ тостъ е казалъ, че Австрийския Императоръ ималъ искрено съчувствие къмъ българското дѣло.

— Г. Грековъ, Министра на Външнитѣ дѣла вчера замина прѣзъ Бургасъ за София.

— Много добръ се сѣтилъ в. „Балкански Зора“, да покани правителството, да изпика отъ *Балканската агенция* прѣдаването на телеграммитѣ на Български. Като съобразяваме другитѣ държави по това, имаме право да се надѣваме, че правителството ще настоя сръшу паритѣ си, да получава на български европейскитѣ повини. Знаемъ добръ, че не всички наши учрѣждения, които получаватъ такива телеграмми, знайтъ френски и затуй тѣ оставатъ непрочетени. Ако е все едно да ги незнайтъ, все едно е и да ги не получаватъ.

— По бѣлѣжкитѣ, които направилъ в. „Свобода“ за изборитѣ въ Врачанския окръгъ, пощата ни донесе на два нѣти 3—4 писма отъ Орѣхово съ укори, че не сме помѣтили наврѣме тѣхнитѣ дописки, протестъ и статии, и настояватъ да имъ помѣтимъ сега отговоритѣ за „Свобода“ по изборитѣ — Хубаво, ама сега нѣкъ, слѣдъ избора, „подиръ дѣждъ качуль“ да си навличаме — е напуста, смѣшно. Разума изпеква да бѣдемъ протени. Вѣрваме, отъ друга страна, че „Свобода“ ще се убѣди, че грѣши, защото ще види, че поддържа съзнанието на цѣло население. Другъ исходъ е невъзможенъ.

— Опровергаватъ отъ Орѣхово, че г. г. Ат. Минчевъ и Дан. Георгиевъ, народ. прѣдставители, не били претенденти въ окр. избори.

— Единъ отъ броеветѣ на в. „Изгледъ“ съобщава, че г. Министра на Външнитѣ работи обѣрихъ внимание на празеното въ Пловдивскитѣ вѣстници желание и цѣль да изпика прѣдаването на телеграммитѣ отъ агенция Balcanique да стаа на български.

— На *Романската телеграфна агенция* съобщаватъ отъ София, че агенцията Балканска била уиѣломощена, да опроверга категорически повината за нѣкакви заключенъ протоколъ между Велики. Везиръ и Българския дипломатически въ Цариградъ агентъ по признаването на нашия Князь, каго владѣтел на България.

— Четемъ въ Кюстендилския в. „Vocce Dobrogei“ отъ 4-й того:

„Узунъ, емигрантъ отъ България, бѣше хванатъ въ островъ (границата при Силистра — Р.), заедно съ своята роднина и едно момиче. Овнъ день бѣше доведенъ въ Кюстендилския паркетъ. Бѣше освободенъ съ задължение да остави града. На втория день Узунъ замина за Бабадагъ.“

ВЪНШНИ

Еврейтѣ. Извѣстно е, че отъ изгоненитѣ отъ Россия евреи все пакъ се прѣселихъ доста много въ Лондонъ. Въ East End имало вече около 15,000 и бли твърдѣ злѣ глѣдани, защото правили голяма конкуренция на мѣстнитѣ бѣди жители.

Нѣколко вѣстникари, и народни прѣдставители, поискали вече да се взематъ мѣрки за да се въспрѣпятъ на умножението въ Англия на сиромаси чужденци. Прѣдсѣдателствували отъ Бефордский епископъ, тѣ държали вече и митингъ въ Prince's Hall. Г-нъ Дженмъ Лаутеръ билъ особено яростенъ. „Не трѣбва, казалъ той, щото народитѣ отъ континента да се навикватъ да *считатъ Англия за едно злосно мѣсто, гдѣто да *жврятъ* бѣднитѣ си*“ („Le Temps.“)

— Споредъ Gazeta Bucovinei, изгонени отъ Россия евреи купували около Есенъ голями пространства земи, за да се установели тамъ. — Сжшій вѣстникъ се научилъ, че Австро-Унгарското правителство, съ прѣдписане отъ 24 Юлий т. г., заповѣдало на управителя въ Ченауъ, щото най късно въ *три нѣдѣли* да *испика всичкитѣ евреи, дошли отъ Россия*, които сж безъ сръдства за съществуване.

— Споредъ една телеграма отъ Вашингтонъ, 2 Августъ 1891 (н. с.) до Балканската Агенция, „секретаря на сѣкровието, отговаряещъ на едно прошение отъ еврейскитѣ Американски дружества относително прѣселването на руски евреи, заявилъ, че прѣселването на хора бѣдни е противно на закона“.

— Полицийското отдѣление на Русското Вътрѣшно Министерество заповѣдало, да не се приематъ подпикой начинъ еврейтѣ въ полицейска служба.

— Сжщото Министерество е позволило на анти-еврейскитѣ ученици — евреи, да живѣятъ пѣзъ Россия, гдѣто желаятъ.

— 50-60 семейства от изгонените руски евреи са искали да приминаят въ Романия при Уилени, но били вържати от властите.

— Букурещкия в. „Romanul“ съобщава, че редакторите заблѣли изъ улиците на Романиеката Столиша 4-ма Руски евреи, които се криели въ затворени файтони и съ скрити перчери!

— Цепрети никадѣ другадѣ, руските евреи се прѣселватъ въ Палестина — завѣтната имъ земя. Банкера Ротшидъ имъ купувалъ земя съ милиони кв. метри. Този Ротшидъ щѣлъ да създаде Еврейско Царство, като ги събере по тоя начинъ. Неостава друго, освѣтъ да се прѣселижъ тамъ всички евреи — Само, че тамъ пъкъ е Божия гробъ . . .

— Австрийския Министръ на Търговията започналъ да се постави карантинъ, по случай на холерата въ Арабия, между Маресина — Адалия и Триполи — Яффа.

— Холерата въ Мека, Джедаха и др. мѣста на Арабия постепенно угасва: послѣдните извѣстия за смъртните случаи сѫ почти нищожни.

— Гръцкото правителство тѣй сѣщо поставило карантинъ отъ 11 дни за идущите отъ Червено море на островъ Дилосъ.

— Въ Турция (при Султанъ-Чифликъ) пакъ станало нападение отъ разбойници, които, подозирайки, имали за главатаръ пакъ извѣстния Атанасъ. Този пакъ плѣнникътъ сѫ французекитѣ подданици: де-Раймондъ, експлоататоръ на чифлика, и Руффе, помощника му. Французекитѣ въ Цариградъ посланикъ протестиралъ прѣдъ Високата Порта и тѣзи послѣдната пакъ дала заповѣдъ да се исплати отъ хазната откуна 5000 лири. Франскитѣ Консулъ, заедно съ освободения плѣнникъ за откуна Руффе, тръгнали да прѣдаждатъ откупната сума за освобождението на Раймонда.

— Въ Парижъ е пристигналъ Русекия великий Князь Алексѣй инокитъ за лѣчение. Отъ тамъ тръгналъ за Виши и 2000 души го акламирали съ „да живѣе Россия!“, „да живѣе Франция!“ Въ Виши билъ поерѣщанъ отъ Русекия Консулъ, който, между другитѣ приѣзжени, ималъ думи, му парѣсѣлъ: *Франция е Россия, Россия е Франция.*

— Гръцкия Кралъ стѣгналъ въ Парижъ и билъ поерѣщанъ на гарата отъ единъ прѣдставителъ на Прѣдсѣдателя на републиката и отъ Демияни. Днесъ пакъ утрѣ той ще бѣде въ *Кенхателъ*.

— Императора Германскитѣ стѣгналъ въ България си пакъ до Киселъ. Волката му на колѣното отъ паднѣе била вече оздравѣла. Завчера тръгналъ за Ексерфердъ.

— Петербургскитѣ в. „Недѣля“ съобщава, че, по причина на извѣстния гладъ изъ Россия, въ р. Волга стояли 30 парахода, защото нѣмалъ какво да носѣтъ.

— Сѣдмий вѣстникъ съобщава, че въ г. Нижгородѣ се открилъ общопознания панаръ (ярмарка), но прѣдставлявалъ „своеобразенъ интересъ“, по причина на лишенията

МѢСТНИ

2-ий Августъ въ Варна.

Съгласно нарочно приготвена отъ мѣстното Градско-Общинско Управление програма, слѣдъ Божественната Литургия въ Съборната църква, на полето между града и лозята, въ приготвенъ и добръ украсенъ навѣлъонъ, се пазърци молебствие по 9 часа прѣдъ пладѣ за дълголѣтното щастливо царуване на **Негово Царско Височество Княза на Българекитѣ прѣстолъ, отъ духовенството, во главѣ Н. В. Прѣосвященство Варно-Прѣславекитѣ Митрополитъ Симеонъ.** На молебственото присѣдствуваха: пѣленъ съставъ отъ венчикѣтѣ по-вѣрни духовенства заедно съ свѣщенно-началникѣтѣ имъ, цѣлото чиновническо тѣло, начело съ Окр. Управителъ г. Драсова, църковнитѣ и училищнитѣ настоятелства, учителитѣ и учителкитѣ отъ държавнитѣ мъжека и дѣвическа Гимназии, и отъ венчикѣтѣ първоначални мѣстни, Общински и частни, училища, заедно и съ ученицитѣ и ученичкитѣ отъ тия разни народности, войскитѣ отъ мѣстния гарнизонъ и хиляди граждани, безъ разлика на възра и народностъ. Слѣдъ свѣршването на молебна, войската биде поздравена отъ началника си съ празника подъ грѣмогласни „ура!“ а слѣдъ туй се навърши и церемониалното, обикновено за такива тържественни дни, военно шествие.

Къмъ 10—10 1/2 часа чѣзъ зала „Съединение“, въ централната градина, се събра голѣмо множество чиновници, учители и граждани на единъ банкетъ, гдѣто се държаша тоство за Господари, за правителството Му, за испълчението на народнитѣ идеали и прѣ. Въ банкетъ присѣдствуваха и единъ Романиеки гостянинъ, който твърдѣ живо изрази чувств-

ва на истински симпатии къмъ нашия народъ по политическитѣ му борби и пани за Н. Ц. Височество, нашия Князь. Банкетъ се разнесе къмъ 2 часа.

Въ 5 часа, сл. пладѣ, военната музика засвири въ градината и, съ прохладиваншето на деня, почнаха разни веселби въ разни пунктове, съ разни музика въ разни градини.

Вечерта, при подобающе освѣтление, участитѣ на града бѣха пригнѣдени отъ свѣтъ. Въ градината подъ хиляди свѣтиль, и бенгалски огньове отъ пожарната куча, публиката се мърдаше извѣло, лажѣ до лажѣ. Прѣпусканьето на фейерверки въ небесното пространство привличаше поглѣдитѣ къмъ небето, а подъ ярката свѣтлина отъ дърветата тия хиляди лица създаваха впечатлителна картина.

Ний изоставяме подробното описание на празнуването, защото за това трѣбна мѣсто, не колкото въ нашия седмиченъ и малкъ вѣстникъ.

Изборитѣ въ Варненскитѣ Окръгъ.

4-й того, както съобщихме по напредъ, бѣше изборенъ денъ за Окр. Съвѣтъ. Споредъ свѣдѣнията ни, изборитѣ сѫ станали на всѣкъ въ окръга и избранитѣ лица сѫ слѣдующитѣ:

Варна и околията: Г. г. Величко Христовъ, Георги Ноевъ, Моско Петровъ, Нуманъ Ефенди, Ат. Петровъ, Хр. Мустаковъ и Емануилъ Карамфиловитъ.

Бѣлическо: Петръ Калининъ, Михаилъ Дакаловъ и Ат. Желевъ.

Добричско: Х. Василь Холевичъ, Танко Свищаровъ, Нбр. Арслановъ, Мустафъ Якубовъ, Ник. Щеревъ, Дам. Икономовъ и Шербетчи Хафузъ.

Прованскъ: Жел. Велковъ, Пл. Димитровъ, Хр. Борановъ, Стеф. Богдановъ и Нбр. Рахимъ Ефенди.

Новоселско: Янко Урумовъ, Ахмедъ Ахмедовъ и Георг. Воядичевъ.

— На празника 2-й того, мѣстния Общ Съвѣтъ испрати депутация въ Русе, която поднесе на Н. Ц. Височество адресъ отъ гр. Варна.

— Негово Ц. Височество ще прѣкара въ приморекитѣ си лѣтень Дворецъ Сандрово по-дълго врѣме.

— Опазъ денъ, на 6-й того, слѣдъ посѣщението, което направи на Н. В. Прѣосвященство Варно-Прѣславекитѣ Митрополитъ. Негово Ц. Височество благоволи да отпътува за Дворецъ по море.

— Въ мѣстната дѣвическа държавна Гимназия отъ идущата учебна година се открива *дѣвическитѣ пансионъ* и за върщване въ нежъ се заплаща 480 лева годишно.

— Опазватъ се отъ града, че нѣколко чешми въ града сѫ прѣсѣхнали и се съмнѣватъ, че има въ туй нѣщо. Отъ своя страна ще кажемъ, че Общинското Управление ще трѣбна да вземе въ внимание, да не бѣде въ Варна само единъ „царъ на водитѣ“, както е *Чешмеджи-ага*, а да има и неговитѣ помощници, па и не е злѣ да бѣждатъ и българи. До колкото знаемъ, Общинското Управление е распоредило да изучи причинитѣ на тая липса отъ вода и затуй прибягваме само това мнѣние.

— Много хубаво е да се поправятъ *пътищата въ лозята*, ако и само съ зарѣжване тропицѣтѣ, но безъ да се стѣсняватъ. Тазвотъ нѣщо, се заблѣзва токо падъ „траката“, на пътя за Сандрово. За да се достави лесно нужната прѣстъ за поправяне Сандровекитѣ пъти, ископани сѫ на „Траката“ двѣ толкова голѣми ями, щото пакти надъ означената мѣстностъ, гдѣто е най-приятно на човѣка да се спира, е цѣлъ погрозилъ и даже стѣсенъ, сѣкашъ, нарочно отъ злонамѣрени лица, които сѫ се рѣшили, да развалѣтъ пътя за Сандрово и за мѣнастира св. *Константинъ*, (пѣтъ, който днешнитѣ кмѣтъ на града иска да го направи „Европейскитѣ“, като се направи шосе подъ „Баиръ баши“, за да се не затрудняватъ пѣтуящитѣ, които неволнога легко възлизатъ този *баиръ*. Надѣмъ се, че ще стане распореджване да се испълнятъ по-скоро трѣбитѣ, за които е думата ни, и ще се издаде приказъ съ строго запрѣщение, да се не копае прѣстъ и пѣкъкъ край който и да било пакъ въ землището на града, т. е. както въ лозята, тѣй и въ цѣлата градека *мера*.

— Незнаемъ чий умъ сѣмждрилъ въ програмата за празнуването на 2-й Августъ да се постави, че военна музика ще свири въ централната градина до 9—10 часа. Опазъ вечеръ, когато хората току-що излѣзоха слѣдъ вечеря въ градината, музиката си отиде, съгласно програмата! Та тѣй скоро се свршватъ въ нашия градъ увеселенията! Цѣля градъ бѣ се раздвижилъ по толкова приятната, тиха, свѣтла и прохладна, нощъ, а музика нѣма! Желателно е, въ бѣждѣе поне да не се лишаватъ веселящитѣ се отъ това удоволствие въ публичнитѣ мѣста.

— Получихме едно дълго „писто отъ града“ по

сѣстоинието на мѣстната градека общинска библиотека, заедно и съ неговата на раздѣлитѣ ѳ. Възпадаме съ дължитѣ да отетѣнимъ мѣсто на това писмо, колкото и да не ни е желателно да ставаме отливъ на укори противъ комитѣта, който имъ надзира.

— *„Небето се отвори!“* — Въ Понедѣлникъ сръбну Вторникъ миналата седмица, по 2 часа слѣдъ сръбѣ, една голѣма звѣзда на летокъ се прилѣпи къмъ, друга по-малка и, въ тѣзи точка на събиранията си, въ продължение на 4 минути една едина едина свѣтлина озари града, като денъ. Пощлата сграма, стрѣлката и упланиена отъ такава дългопрѣмѣна и ярка свѣтлина въ чистото небе, казва: *„небето се отвори!“*

Защо?

В. „Свобода“, по случай на статията „Орѣховскитѣ окръжжѣ изборѣ“ въ единъ отъ мнѣжнитѣ броеве на вѣстника ни, се признава, слѣдъ нѣкои спрямо насъ замѣтки, че не било *особенно умно*, „за хатѣра на нѣвогъ-си“, да се създаватъ окръжжѣ; на и „да се сръдѣжъ нѣвои приятели безъ да разбиражъ“ и то не било умно.

Ний оставяме на страна, да ли има „нѣвогъ“ да се сръдѣжъ за туй или не, защото това не значежъ, а бѣхме пожелаели, щомъ се отзвѣря такава приказка, да каже „Свобода“, ако зная нѣвогъ по туй. Кѣтъ въ тѣзи нѣвогъ и защо не трѣбна да се възстановява Орѣховекитѣ окръжжѣ? Струва ни се, твърдѣ легко спомѣнува „Свобода“ за *хатѣръ*. Не иска ли да признае поне „Свобода“, ако правителството не признава — нѣвогъ, което само казваме, и не вървѣме, защото самъ главѣта на правителството признава — че интересѣтъ и на правителството и на населението е да съществува Орѣховекитѣ окръжжѣ? Че не Вратца е мѣстото, което ще спомѣта за развитието, въ което щете отпознѣе, на Орѣховекитѣ-Бѣлическитѣ население? Какъвъ *хатѣръ* се вижда и тукъ? — Ако човѣкъ поизучи условията на живота до и слѣдъ закриваньето на тѣя окръжжѣ, мѣй не си прѣхрани джукѣтъ. Не е скрито — покрита, а отъ го тамъ! Ще се каже, че правителството мисли да зѣкрива още, а не да отвори. До като не се изучи цѣлата страна, какво трѣбна, всѣкакви закриванѣ сѫ врѣдни, а и по оновѣ врѣме даже ний имаме твърдото убѣждение, че Орѣхово трѣбна да бѣде окръженъ градъ, та макаръ и Вратца да остане околия. Но до тогана — искрено казваме — съзнателно е за населението му това зѣкриванье. — Нека си каже думата по-явна и въ нѣа „Свобода“, тя не е изгнѣла. Зѣкрѣто не *хатѣръ* има тукъ, а има *горѣщо жалѣние* на близо 100,00 души население. Когато „Гражданитѣ“ се пѣлане съ доказателства върху туй, „Свобода“ млѣчеше. „Гражданитѣ“ не говореше тогавъ върху тѣвъ по кѣфѣтъ, по кѣризѣтъ на своя редакторъ, а се влияеше отъ убѣдителното мѣсто егрѣментѣе. Знае ли „Свобода“, че тоя тамъ население похврати миналата година 4-5000 лева за разноси за да извоюва удовлетворение на нуждата си? Грѣхота е, да се казватъ *хатѣри*!

Колкото за „Черно Морѣ“, считаме за нужно да спомѣнемъ само, че при него нѣма редактори, които да мислѣжъ, че излѣзлото отъ сръдѣта на едно Народно Събрание привѣтствъ може да бѣде безъ достатѣчна честностъ, та на основание на такова безосно заключение да претендиратъ, че иматъ *позже* честностъ. „Свобода“ не трѣбваше да се обажда на тая мѣстна борба, още повече защото знае, че правителството не глѣда Шванъ и Първанъ, пѣкъ ний, по населѣнето, глѣдаме именно тоя тамъ. Ако сме спомѣнили правителството, викали сме го на помощъ, да бѣдѣ върху „особенности“, а не бихме го викали, ако е *безсилно, немоушно*. . . . Не жѣлаемъ съ тия си тѣкъ думи да сръдимъ „Свобода“, а жѣлаемъ да ни разбере „Свобода“ знае, че нѣма да „пропадне България“, ако се избѣжѣтъ повече или по-малко Орѣховци, а само *мѣстнитѣ интереси* изгнѣватъ това. И това е още едно доказателство, че расправията е мѣстна, въ която „Свобода“ нѣмане работа.

Най-послѣ, че „Свобода“ ни е скатрила, нашенскитѣ казано, намъ е все едно, защото — казвами сме го и другъ пакъ — *славата* ни нѣма да падне, но ний все пакъ казимъ „Свобода“ да се поотвърри по тоя тѣй интересенъ Орѣховекитѣ въпросъ. Нѣвогъ повече: тоя въпросъ стои на масата въ Народно Събрание и е не малко важно да се разиска и поопрѣдѣли по тоя начинъ, за да може правилно да се разрѣши въ своето врѣме. Ако „Свобода“ се съгласи да ни послуша, ний отваряме цѣла страница на венчки жѣлауци да разискватъ. — Ако пѣкъ „Свобода“ отбѣгва да разисква — умѣстно е, да не поставя хатѣри и уможе. Такива думи въ официозенъ органъ влияжѣтъ, както и да поглѣднемъ, на обществото, било прѣдставители, било население . . .

Мисли и изречения

Языкът на жената е сабя; жената се грижи, никога да не рождава тляк и сабя.

Китайска мъдрост.

Женитът е като смъртта: ако бегаш от жена, гони те, а ако ѝ гониш — бегаш от тебе.

Грозният жени търсят изпрестанно умодави, а любавитът бегат далеч от умодавит.

Най-голямото добро на този свят е добрата жена, а най-голямото зло — лешата.

КНИЖНИНА

Получени са в редакцията следующите книги и списания:

1) Илюстрирано спис. „Свѣтлина“, журнал за наука, искусство и индустрия, кн. VI, за м. Августъ. Редактор-издатель *Горд. Михайловъ*, София, книгопечатница Янко С. Ковачевъ. Цѣна на абонамента: 15 лева годишно, за ученици 12 лева.

Картини и портрети: Хани Димитър Войвода — рисув. отъ А. Митовъ. 91; Князь Августъ Скъс-Кобург-Готски; Нашата армия: а) опити на скорострѣлния топъ „Грузонъ“, произведени при Софийския лагеръ, б) броняната лафета на скорострѣлния топъ „Грузонъ“ и Водушевление — картина Вистона.

Тексти: Ботаника (къщнитъ цвѣтъ); Ch. Lottinneau, за животътъ, отъ В. М-въ; По винарството (избата) отъ Д-въ; Приложение на Омовъ законъ въ практика, отъ Г. А.; Последниятъ челоукоиди, отъ Е. Георгиевъ; Аристотеловъ гробъ; Н. R. Wallace, по истинитъ ли пъкъти птици или по подражане? отъ Б. М. В-въ; Електротерапия, отъ Д-ръ А. Головина; Кучешата въ войската; Една геологическа екскурзия въ скалиститъ планини; Рибата Торилли и нейнитъ електрически органи, отъ И. Доспевски; Скулптура, статуя на Алфредъ Буше; Астрономия, фотография на мѣсечината; Електрическа лампа, отъ Т. М.; Метеорологически бюлетинъ; Хроника; Отъ всичко по малко.

2) „Български Народенъ Календаръ“, I. и II. годишници (1890-91 г.). Годишна книга за свѣтовни работи, напредъкъ и развитие въ народния животъ; домашни и статистически бѣлѣжки; забавления. Урежда се отъ Г. Котевъ. Издава книжарницата на Ив. Б. Касаровъ — София, книгопечатницата на Янко С. Ковачевъ. Цѣна: I-та книга 1 левъ, а 2-та — 1½ лева.

Прѣпоръчваме тези книги на г. Котевъ на чигащата публика съ готовностъ. Въ тяхъ се срѣщатъ и портретитъ на важни, извѣстни, личности у насъ и въ Европа, напр., Н. Б. Екзарха Иосифъ I, Зах. Стояновъ, Рудолфъ, Молтке, Кн. Висмаркъ, Ген. Каприви, Андранъ, а освѣтъ туй срѣщатъ се и размишления по нашитъ вътрѣшни стопански и други работи. Увѣрени сме, че г. Котевъ ще продължава годишното си издание, защото въ втората си книга спомънува за добръ приемъ на първата въ нашето общество.

3) „Рускитъ Стрѣлениа“ отъ Екатерина II — 1777 до 1891 год. Отъ Г. Радославовъ, Свищовъ, скоропечатница на Дамияновъ и Базанджневъ, 1891 г. Цѣна 1 левъ.

4) „Искра“, илюстрирано научно — литературно списание, кн. 5 и 6, год. III, за Май и Юний. Редакторъ и издатель В. Юрановъ — Шуменъ, собств. печатница. Цѣна годишна 12 лева, а въ странство — 15 лева, на ученицитъ отстъпка 2 лева. „Искра“ съдържа: 1) Романи, повѣсти и разкази, както оригинални, тъй и прѣводни; 2) Народни умотворения: пѣсни, прѣдания, поговорки и проч.; 3) Популярни статии по всички клонове на науката; 4) Научни новини; 5) Статии по въспитанието; 6) Критически и библиографически отбѣли; 7) Бесѣди на „Искра“. Картина дава отъ 8 до 15 въ всеки брой отъ разна величина, като обръща внимание да бждатъ повече изъ българския животъ. — Съдържащите на 5 и 6 книга е твърдъ разнообразно, а между картинитъ има фотографическа: „1-и Май на кйонийовитъ въ гр. Шуменъ“, и нарисувана отъ натура отъ Д. Петкова; „Купитъ си вили“; Другитъ картини са заети отъ европейски художници.

5) „Бунваръ за първо отбѣление“, съставили Д. П. Пенатовъ и К. Г. Петровъ по А. Модець. Русскъ, печатница „Св. Кирилъ“ „Методий“, 1891 г. Цѣна 50 стот. — Г. г. съставителитъ съобщаватъ, че бунваръ имъ билъ прѣдставенъ въ Министерството на Народ. Просвѣщение и билъ напечатанъ споредъ указанитъ отъ него бѣлѣжки.

СМѢСЬ.

Сядъ въ о. Хелголандъ. Първото заседание на сѣда въ о. Хелголандъ се отличилъ съ туй, че сѣдитъ се събрали и слѣдъ нѣкой часъ сѣ разотинили, безъ да разгѣдватъ ни едно дѣло: не била прѣдвидена ни една жалба и всичкитъ жители се показали най-правственици граждани.

Хипонтизиране при раждане. Д-ръ Кипенбургъ прѣдава следующия случай: прѣдъ видъ на неудовлетворителното здравствено състояние по младостъ на една 14 годишна пациентка, при настѣпващото

на родовитъ болки, авторъкъ припалъ съ обикновенния способъ, като обезпечилъ съ прѣдварителни сепане сполучливото раждане и ѝ внушилъ, че тя трѣбва да спи, до като той ѝ събуди. И въ дѣйствиелностъ, при самото раждане пациентката се намилала въ дълбокъ сънъ и ако и да пенукала високи стонове (охканья), при събуждането ѝ тя обяснила, че не е чувствувала никакви болки.

Докторъ за побой. Пому е дохождало на умъ, че докторитъ по медицината са имали въ своята професия да съдѣйствуватъ и при напасането на удари? . . . Единъ иметъ писалъ на доктора тъй: моля ви, господине докторе, да дойдете за съдѣйствие при напасането на ударъ Ивану Петрову. Горкии! Искалъ да каже: елате да дадете медицинска помощ на раненъ отъ ударъ. . . .

РЕДАКЦИЯТА,

като върва, че г. г. читателитъ на вѣстника не ще му останатъ дължии, распореди да получава телеграммитъ на БАЛКАНСКАТА АГЕНЦИЯ, за да дава бързо и точно нап-последнитъ новини.

Умоляватъ се най-убѣдително получающитъ вѣстника, да благоволятъ да внесатъ стойността на абонамента за половина или цѣла година (5 или 10 лева).

Вѣстникътъ, за да може да дава новинитъ по-бързо отъ южнитъ, въ съображение съ движението на пощитъ, измѣнява за въ бждѣдеца излиза въ Четвъртъкъ. Излизаннето му два пѣти въ седмицата се опрѣдѣли да бжде отъ второто полугодие, отъ новата година, до когато ще може и да обясни точно положението си.

Варненската Държавна Дѣвическа Гимназия.

Обявление

Л. 247.

Юний 27-ми день, гр. Варна.

Дирекцията на Варненската Държавна Дѣвическа Гимназия, чрѣвъ настояцето си извѣстия на интересующитъ следующето:

I.

Отъ идущата учебна 1891|92 година се открива и V-ий класъ при гимназията.

Записването на ученицитъ и за V-тѣ класа ще става въ Дирекцията на гимназията и ще трае отъ 26-ий до 31-ий Августъ т. г. включително, когато и ще се държатъ приемнитъ и повторителни пещити, а редовнитъ занятия ще се почнатъ отъ 2-ий Септемврий с. г.

Новопостъпвающитъ ученички при прошенията си за приеманне прѣдставяватъ училищно и кръщелно свидѣтелство, а бившитъ — само училищното си свидѣтелство, отъ прѣмнжлата учебна година.

При записването си ученицитъ внасятъ и установената училищна такса за I-вото полугодие.

II.

Отъ 1-ий Септемврий идущата учебна година при гимназията се открива и Дѣржавенъ Дѣвически пансионъ.

За съдържането си вѣка пансионерка ще плаща 480 лев. годишно — ½-та на 1-ий Септемврий при записването и постъпването си, а другата половина на 1-ий Февруарий.

Самодържанитъ пансионерки се ползуватъ безплатно отъ храна, отопление, освѣщение, пранье, одѣръ съ сменнитъ, горни дрѣхы и нуждитъ инементи и рисуваелни потреби. Долни дрѣхы, кърпи, чорапи, покривки и завивки си доставятъ тѣ сами.

Отъ Дирекцията.

3—(21)—1

Търновска Държав. Дѣвич. Гимназия

Л. 774.

Дирекцията на Търновската Държавна Дѣвическа Гимназия съ настояцето си обявява за знание на интересующитъ се, че за учебната 1891|92 година приемнитъ и повторителнитъ пещити за всичкитъ класове ще се

почнатъ отъ 26-ий Августъ т. г. и ще се продължаватъ до 1-ий Септемврий с. г. Въ сѣщото време ще става и записването на ученицитъ въ канцелярията на гимназията. По-късно отъ той срокъ не се приематъ ученици, освѣтъ, ако отъ прѣдставитѣ отъ записелата ученица причини за извинение се вижда, че тя дѣйствиелно не е могла да подаде прошение за записване въ опрѣдѣления по-горѣ срокъ.

Прощенията за приемнитъ и повторителнитъ пещити се подаватъ въ Дирекцията на гимназията отъ 21 до 25 Августъ. Вѣкъ прошение, подадено слѣдъ тая дата, ако нѣма извинителни причини, остава безъ послѣдствие.

Редовнитъ занятия ще се почнатъ на 2-ий Септемврий т. г.

Прощенията за записване на ново постъпвающитъ трѣбва да бждатъ придружени съ училищно и кръщелно свидѣтелство, а тѣзи на бившитъ ученици — само съ училищно.

При записването се внася училищната плата за първото полугодие. Бѣднитъ ученици, за да се освободятъ отъ училищната плата, подаватъ прошение, придружено съ свидѣтелство за бѣдностъ, издадено отъ надлѣжното общинско управление, въ което да бждатъ обстоятелствено изложени възрастъ, занятитъ, числеността та семейството и материалното състояние на родителитъ (настоящитъ) на просителката съ показание на тѣхнитъ движими и недвижими имоти и годишни приходи.

Г. Търново, 22 Юний 1891 година.

Дирекцията.

3—(20)—2

Държавно Търговско и Трикласно училище въ Свищовъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Л. 694.

Дирекцията на Държавното Търговско и Трикласно училище въ Свищовъ обявява следующето:

1) Записването на ученици и извърнѣнието на приемателнитъ и повторителни пещити за учебната 1891|92 година ще почне отъ 25-ий Августъ и ще трае до 1-ий Септемврий т. г. При прошенията за допущане въ пещитъ или за записване трѣбва да бждатъ приложени: 1) училищно свидѣтелство; 2) метрическо свидѣтелство; 3) медицинско свидѣтелство и 4) свидѣтелство отъ надлѣжната община, удостоверяюще че просителя (ако той е отъ 16—20 год.) е записанъ въ призовотелнитъ списъци.

2) Курса на Търговскитъ науки е отъ 3 години. Условиата за постъпване въ I Курсъ са: 15 годишна възраст и успѣшно трикласно образование. Свършившия общинско трикласно училище, които иматъ слаби удовлетворителни бѣлѣжки по Математика, Български Языкъ и География се подвъргватъ на пещитъ по тѣзи прѣдмети.

Ония съ успѣшно четворокласно образование постъпватъ безъ пещитъ въ I Курсъ. При постъпването въ курсовѣтъ се плаща 25 лева годишна училищна плата.

3) Образованието при търговското училище е общо образователно и специално търговско. Программата е изработена по образеца на добръ уреденитъ търговски училища въ Европа и се съобразява съ мѣстнитъ нужди. Особено внимание се обръща на занцитъ: Немскій и Французскій.

Свършившиитъ иматъ гимназиално право спрямо военната повинностъ.

До сега свършившиитъ занимаватъ добри мѣста при разни търговски къщи, както и при Българската Народна Банка.

Отъ Дирекцията.

КЪЩА ПОДЪ НАЕМЪ

Отъ три хубави етап на вторий етажъ, мо-бильнари.

Споразумѣние въ Администратцията на в. „Черно Морѣ“.

РАЗГРАДСКО УЧИЛ. НАСТОЯТЕЛСТВО

№ 1720.

31-ий Юлий 1891 г. гр. Разградъ.

Разградското Училищно Настоятелство се нуждае отъ четире Учители за Първоначалнитъ Народни Училища и — отъ една Учителка за Забавачница. Желаящитъ, да заематъ длъжността на учители въ тѣзи училища, трѣбва да се свършили педагогическо училище, и учителката за Забавачница да е практикувала 1—2 години. Прошенията, придружени съ нуждитъ документи, трѣбва да се испратятъ до Прѣдсѣдателя на Училищното Настоятелство най късно до 15 Августъ н. г., като въ същото врѣме явятъ и условията.

Прѣдсѣдатель: Д. Стояновъ.

И. Д. Секретаръ: Д. Дамияновъ.

„НАЦИОНАЛА“

Главно застрахователно Дружество въ Букурещъ;

Узаконено въ България съ Княжески

Указъ отъ 26 Януарий 1891 г. подъ №. 31

Дружественъ капиталъ 2,000,000 лева въ акции. Специална гаранция за България 300,000 лева, депозирани въ Българската Народна Банка.

Независимо отъ капитала въ акции, Дружеството е съставило единъ запасенъ фондъ 3,130,401 лева по операцията за застрахованя на живота.

Дирекцията нарочно испрати въ Варна единъ специалистъ-акизаторъ Г-нъ **Тачо Каракюловъ** за застрахованя на животъ и опрѣдѣлени капитали. Г-да желающи да си осигурятъ живота или опрѣдѣленъ капиталъ, могатъ да се отнесатъ въ кантората на Г-на **Ив. Карловский**, гдѣто ще намѣрятъ всичкитъ свѣдѣния и правилници по тѣзи частъ.

Условията на застрахованята у „Национала“ сж най-сгодни.

3—(23)—1

Отъ Сждебнитъ пристави при Варн. Окр. Сждъ

№ 1959

Подписанный обявямъ на интересующитъ се, че отъ 19 текущия месецъ до 19 Августъ ще трае публичната продажба върху къщата на Никола Куртевъ въ гр. П. участъкъ подъ № 478, която се продава за удовлетворение искътъ на Никола Боевъ. Първоначална цѣна 400 лева. Желаящитъ да наддаватъ могатъ да се явятъ всѣкий присѣственъ день и часъ.

гр. Варна 24 Юлий 1891 г.

Сждебенъ Приставъ *Ив. Данчевъ*.

№ 1961

Подписанный обявямъ, че отъ 8 Августъ до 7 Септември ще трае публичната продажба върху лозето, три уврата, въ Варненскитъ лозя мѣстность „Ваяларъ“ принадлежаще на Дияманди Тодоровъ, което си продава за удовлетворение искътъ на Куртешъ Адамовъ отъ с. Кестричъ. Желаящитъ да наддаватъ могатъ да си явятъ всѣкий присѣственъ день и часъ.

гр. Варна 24 Юлий 1891 год.

Сждебенъ Приставъ *Ив. Данчевъ*.

№ 1781

Подписанный обявямъ, че на 19 идущий Августъ т. г. часа по 2 слѣдъ обѣдъ въ канцеларията си въ Гр. Варна, по искътъ на Яни Димитровъ противъ Салимъ Муртазовъ ще продавамъ слѣдующитъ недвижими имоти а тѣ сж: 1) Една нива 8 увр. мѣстность Ачмалъ Коджа Ачлъ, 2) нива 8 уврата мѣстность „Емечъ-Тарла“, 3) нива 20 уврата мѣстность „Къса Хюсенъ“, 4) нива 2 увр. мѣстность „Байръ-Тарла“ Всякий единъ увратъ оцененъ по 4 лева.

Гр. Варна 24 Юлий 1891 г.

Сждеб. Приставъ: *Ив. Данчевъ*

№ 1777

Подписанный обявямъ че на 21 Септември т. г. ще се продава, въ канцеларията

та ми отъ 24 уврата градина само 8 по искътъ на Андрея Мариновъ противъ Азизъ Хасановъ а тѣ сж: 8 уврата градина въ землището на с. Меминъ Софуларъ мѣстность „Папа Дѣре“, оцѣнена 100 лева.

Гр. Варна, 23 Юлий 1891 год.

Сждеб. Приставъ: *Ив. Данчевъ*

№ 1779

Подписанный обявямъ, че на 21 идущий Августъ т. г. часа по 2 слѣдъ обѣдъ, по искътъ на Панайотъ Станчевъ отъ с. Бѣлево противъ Мустафа Ахмедовъ отъ С. Х. Синаларъ ще продавамъ слѣдующитъ недвижими имуществъ а тѣ сж: 1) Едно мѣсто отъ 15 метра дължина и 10 метра ширина въ него построено едно дюгечче съ една стая проста направа въ С. Х. Синаларъ първа цѣна 68 лева.

Гр. Варна, 13 Юлий 1891.

Сждеб. Приставъ: *Ив. Данчевъ*

№ 1745

Подписанный обявямъ, че на 26 того часа по 2 слѣдъ обѣдъ въ канцеларията си въ гр. Варна, ще продавамъ слѣдующитъ недвижими имуществъ, принадлежащи на Сали Саджковъ отъ С. Д. Кумнуджа по искътъ на Желѣско Кръстевъ отъ същото село, а тѣ сж: 1) Една нива 5 уврата мѣстность „Поуларъ Башъ“ 2) нива 5 уврата, мѣстность „Коджа-Ачлъ“, всѣчки въ землището на С. Долня Кумнуджа.

Гр. Варна, 19 Юлий 1891 год.

Сждеб. Приставъ: *В. Балиевъ*

№ 2055.

Подписанный обявямъ, че отъ 18 Юлий до 17 Августъ т. год. ще трае публичната продажба на Али Калфа Ахмедовото лозе отъ единъ увратъ, находяще се въ Варненскитъ лозя, мѣстностьта „Къошкъ-Багларъ“, продаваемо се за дългътъ му къмъ Варненската Земледѣлческа Касса. Интересующитъ се могатъ всяки присѣственъ день и часъ да се явятъ въ канцеларията ми за наддавание.

П. Сждеб. Приставъ: *Г. Захариевъ*.

№ 2058.

Подписанный обявямъ, че отъ 4 Августъ до 4 Септември т. г. ще трае публичната продажба на Саджкъ Халиловото 2 1/4 уврата лозе, находяще се въ Варненскитъ лозя мѣстностьта „Къошкъ Багларъ“ продаваемо се за дългътъ му къмъ Варненеца Бекиръ Халиловъ. Интересующитъ се могатъ всяки присѣственъ день и часъ да се явятъ въ канцеларията ми за наддавание 23-й Юлий 1891 гр. Варна.

П. Сждеб. Приставъ: *Г. Захариевъ*.

№ 1855

Подписанный обявямъ, че на 29-й идущий Августъ т. г. часа до 2 слѣдъ обѣдъ, по искътъ на Шабанъ Ибрамовъ отъ с. Юнусъ-Бунаръ противъ Фатме Зелха и Гюмюшъ Молла Мустафови, въ канцеларията си въ гр. Варна ще продавамъ слѣдующитъ недвижими имоти: 1) *Нива* 12 уврата, мѣстность „Кавакъ-Екини“, 2) *Нива* 9 уврата, мѣстность „Плелки“, 3) *Нива* 12 уврата, мѣстность „Коджа-Чукуръ“, 4) *Нива* 5 уврата, мѣстность „Гелинджикъ-Мезаръ“, 5) *Нива* 3 уврата, мѣстность „Манджалжъ“, 6) *Нива* 3 уврата, мѣстность „Узунъ Бою“, 7) *Нива* 3 уврата, мѣстность „Кючюкъ Чукуръ“, 8) *Нива* 3 уврата, мѣстность „Калбурджу-Аканъ“, и 9) *Лозе* една лева, оцѣненъ всѣкий единъ увратъ по 4 лева.

Гр. Варна 29 Юлий 1891 год.

П. Сждеб. Приставъ, *В. Балиевъ*.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Господинъ Х. Панако, Карабатакъ, отъ 1-й Октомври т. г. дава подъ наемъ дюгечъ си №. 565 въ 1-й участъкъ, близо до къщата на синове Параскови. Освѣтъ това дава подъ наемъ и дюгечъ си близо до морската градска градина. — Съ и безъ мебели.

Печатница на Хр. Войниковъ. — Варна

ВАРНЕНСКА ОКР. ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

Объявление.

№ 2647

За учебната 1891|92 година, за трикласнитъ окр. училища въ градоветъ: Балчикъ, Добричъ и Провадия, Коммисията, възъ основание протокола си №. 509 отъ днесъ, търси трима учители за директори и шестъ класни. Директоритъ трѣбва да се съ висше образование и да сж учителствували по нѣ една година, или пъкъ съ сръдне образование, съ каквото трѣбва да бѣдѣтъ и класнитъ учители, и учителствували най малко три години. Първитъ трѣбва да сж навършили 30 години, а вторитъ — 25 години.

Годишна заплата на Директоритъ учители по 2820 лева, а на класнитъ — по 1800 лева.

Който г-да желаятъ да заематъ тѣзи длъжности, най късно до 25 того, да прѣдставятъ документитъ си въ Постоянната Коммисия.

Гр. Варна 3-й Юлий 1891 г.

Прѣдсѣдатель: *Урумовъ*Членъ Секретаръ: *Странджевъ*

3—(9)—3.

УЧИТЕЛКА

Свършила VI-й класъ отъ Търновската Класическа дѣвическа Гимназия и учителствувала 2 учебни години въ Дѣвическа Гимназия, търси мѣсто въ нѣкое класно дѣвическо училище.

Споразумѣние трѣвъ администрацията на в. „Черно Море“.

11—(6)—2.

Константинъ Ранковъ

Бивший членъ при Варненскій и Врачанскій Окръжни сѣдилища, който напоследъкъ издържа экзаменъ за адвокатъ и се призна за такъвъ, има честь да съобщи, че занаярѣдъ ще се занимава съ адвокатство въ г. Варна, пакъ съ адвоката г. М. Паличерски, като обѣщава акуратность въ дѣлата си.

Писалището му се намира сръщу градската градина.

г. Варна Юлий 1891 година.

ХОТЕЛЪ ИМПЕРИЯЛЪ

(бивший Хотелъ „Лондъ“).

Подписанный извѣствамъ на почитаема та публика, че наехъ друго здание въ главната „Преславска“ улица (бившето помѣщение на Русското Консулато) и открихъ пръвсходенъ хотелъ съ

ГОСТИНИЦА И ГРАДИНА.

Г. г. посетителитъ въ лѣтния сезонъ за морско къпанье ще намѣрятъ най-възможнитъ удобства, пълна чистота и бърза прислуга.

Цѣни най-умѣренни.

Варна 1-й Юний 1891.

Стѣржателъ: *Аристиди Мацини*.

2—(25)—7.

Нова книговезница.

Честь имамъ да извѣстя на почитаема та публика че покрай печатницата и книжарницата си отворихъ и една

КНИГОВЕЗНИЦА,

въ която приемамъ за подвързия всѣкакви книговезачни работи, като хубава подвързия на теттери, списания, книги и т. п., съ умѣрени цѣни.

Варна, Юлий 1891.

Хр. Н. Войниковъ.

УРОЦИ ПО МУЗИКА

Г. Р. ТЕУФАНУСЪ

Честь пма да съобщи за знание, че приема да прѣподава на желающитъ по пияно, китара, флауто, и гласна музика.